

BiblioMAGAZIN

Buletinul informativ al ANBPR

Anul III, Nr. 1(6), Martie 2011

DIN SUMAR:

EDITORIAL	1
LECȚII ÎNVĂȚATE	2
BREAKING NEWS	3
ȘTIRI DIN FILIALE & VARIA	4
DIN EXPERIENȚA MEMBRILOR	6
DEZBATERI ȘI ÎNTRUNIRI	14
GRANTUL 2010 - PAS CU PAS	15

Editorial

Spiritul asociativ și nevoia de voluntariat

În contextul programului *Biblionet*, sistemul bibliotecilor publice din România s-a transformat și a evoluat surprinzător. În momentul de față, biblioteca a devenit un loc public mult mai accesat și mai ofertant pentru toate segmentele de public.

Conexiunea la Internet, diversificarea și calitatea serviciilor, dar și dezvoltarea profesională a bibliotecarilor au permis transformarea bibliotecii într-un centru de dezvoltare comunitară și de acces public la informație.

În anul 2011, declarat de Comisia Europeană drept Anul European al Voluntariatului, ne propunem să implicăm bibliotecile în ample activități de voluntariat. În felul acesta, prin experiențele de succes ale bibliotecarilor, dorim să educăm și să determinăm comunitatea să investească timp, energie și bunăvoință în beneficiul celorlalți.

Cu ajutorul tehnologiei moderne și al personalului calificat, instituția bibliotecii îndeplinește, astăzi, funcții mult mai complexe decât acum zece sau douăzeci de ani. Este mai accesibilă, mai atractivă și mai activă social. În plus, cu implicarea societății civile și activarea voluntarilor, biblioteca are potențialul de a modela comunități, de a oferi modele și experiențe de lucru noi, care să inspire și să mobilizeze.

Doina Popa
Președinte ANBPR

Prin ceea ce realizează la nivel național, bibliotecile contribuie la creșterea semnificației și importanței voluntariatului. În acest context, ANBPR va aduce în prim-plan conceptul și problematica voluntariatului cu prilejul Conferinței *BiblioPublica*, ce se va desfășura la Baia-Mare, în perioada 12-14 Mai a.c. sub genericul „Modele de voluntariat în biblioteca publică”.

Prin demersurile sale organizaționale, dar și prin acțiunile membrilor săi, ANBPR susține și promovează beneficiile voluntariatului. Determinând comunitățile să fie pro-actieve, să se pună în serviciul public și să devină multiplicatori de cunoaștere prin intermediul voluntarilor, Biblioteca publică va deveni, în viitor, o instituție de referință, profund conectată social.

Fii cu mai implicat!

Direcționează către ANBPR

Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România

Cea mai mare organizație profesională a bibliotecarilor din bibliotecile publice

- ▶ Filiale cu acoperire națională
- ▶ Peste 3300 de membri activi
- ▶ 20 de ani de activitate în interesul profesiei de bibliotecar

Lecții învățate

Calculator pentru toate vârstele. Primul curs de inițiere IT pentru pensionari și persoane de vârsta a treia

În perioada 28 februarie – 25 martie 2011, la sediul Bibliotecii Județene „Ioan N. Roman” Constanța, în cadrul programului BIBLIONET: Lumea în biblioteca mea - generoasă inițiativă a Fundației „Bill și Melinda Gates”-, program derulat prin parteneriatul dintre Biblioteca Județeană și Fundația IREX România ca organism de implementare, a avut loc liorarea primului curs de instruire către comunitate, mai exact, Cursul de inițiere în IT.

Formatorii au fost Manuela Dinică și Liliana Stamate.

Grupul-țintă vizat a fost cel al pensionarilor/persoanelor de vârsta a treia, segment de populație exclusă, pe criteriul vârstei, din structurile clasice de educare, instruire și formare.

Promovarea evenimentului s-a făcut prin:

1. comunicat de presă către toată mass-media locală;
2. afișe/anunțuri la sediul bibliotecii;
3. cluburile de pensionari;
4. site-ul bibliotecii.

Înscrierea la cursuri s-a făcut în baza buletinului/cărții de identitate, în ordinea sosirii la sediu și prin completarea unui chestionar de identificare și de măsurare a nevoii de instruire.

Perioada de înscriere a avut loc în intervalul 15 februarie – 22 februarie 2011.

Numărul total de înscriși: 80 de persoane, împărțiți pe 8 grupe/10 cursanți.

Cursurile s-au desfășurat în Centrul de formare al bibliotecii, în fiecare zi lucrătoare, de luni până vineri, între orele 8,30 – 15,30.

Durata cursului a fost de 10 zile.

În cadrul părții de început a cursului, participanții au avut ocazia să cunoască programul BIBLIONET și drumul parcurs de Biblioteca Județeană Constanța împreună cu IREX România, până la organizarea cursului de IT, curs ce le-a fost adresat.

Structura cursului: 10 zile; 2 sesiuni/zi; 1 ½ h/ sesiune

Total: 30 de ore

Evaluarea cunoștințelor participanților la curs

Evaluarea cunoștințelor și abilităților participanților s-a făcut pe două dimensiuni: teoretică și practică.

1. Test de evaluare a cunoștințelor.

Testul de evaluare a cunoștințelor a fost de tip grilă cu unul, două sau trei răspunsuri corecte. Timpul alocat rezolvării testului - 15 minute.

2. Probă practică.

Proba practică a fost sub formă de concurs și a constat în 5 aplicații, din următoarele teme: foldere și fișiere: accesare unitate DVD; navigare Internet - Google și adrese Web și poșta electronică.

Evaluarea cursului s-a făcut în baza unui chestionar de impact. Întreaga cercetare sociologică (construirea chestionarului, analiza și evaluarea cursului) a fost realizată de către colegul nostru dr. Ionel Alexe, birou CIC.

Concluziile cercetării:

Numărul femeilor înscrise la cursuri îl depășește pe cel al bărbaților, însă diferența nu este semnificativă, 20 față de 17. Majoritatea participanților e reprezentată de persoane de naționalitate română, dar au fost prezente și trei persoane de alte naționalități.

Ținta cursurilor organizate de bibliotecă a fost comunitatea pensionarilor din localitate, neexistând vreă condiție de participare legată de vârstă. Ca atare paleta de vârste a cursanților este destul de largă, între 50 și 75 de ani. Cei mai mulți dintre aceștia (12) au vârste cuprinse între 65 și 69 de ani, dar un număr important (10) au vârste în intervalul 55 - 59 de ani.

Douăzeci și doi dintre participanții la cursuri, ceea ce înseamnă mai mult de jumătate din total, au avut înainte de pensionare ocupații care necesitau studii superioare; șapte au fost funcționari cu studii medii, iar alți șapte s-au pensionat ca muncitori. Aproape jumătate din grupul persoanelor care au urmat cursul apreciază că veniturile familiei lor acoperă doar strictul necesar, restul fiind împărțit în mod egal între persoane ce consideră că au venituri sub minimul necesar unui trai decent și persoane ce apreciază situația materială a familiei ca relativă bunăstare.

Cursurile de inițiere în tehnologia informației pentru pensionari au fost promovate prin afișe la sediul Bibliotecii Județene „Ioan N. Roman” Constanța și la sediile Cluburilor pentru Pensionari din municipiu, pe site-ul bibliotecii, în presa locală și la un post de radiodifuziune local. Comunicarea interpersonală este însă sursa de informații despre curs pentru cei mai mulți dintre cursanți (15 persoane), urmată la mică distanță (12 persoane) de presa scrisă.

Este sigur că cei doi lectori care au susținut cursul de inițiere în tehnologia informației pentru pensionari au fost la înălțimea misiunii lor. Competențele în materie de informatică, aptitudinile pedagogice și abilitățile lor de comunicare au fost bifate ca foarte bune de aproape toți participanții la curs. De remarcat faptul că nu există evaluare negativă a atitudinilor și comportamentelor formatorilor.

Echipamentele informatice utilizate în cadrul cursului au fost caracterizate ca bune și foarte bune de „învățăcei”, o singură persoană caracterizând tehnologia folosită ca nesatisfăcătoare.

Încheiat după 10 zile de efort susținut, cursul organizat de bibliotecă a satisfăcut expectanțele inițiale a 35 de cursanți (pentru 22 gradul de satisfacție a fost foarte mare, iar pentru 13 destul de mare) și, cu o singură excepție, cursul a însemnat acumulare importantă sau foarte importantă de informații utile. Aplicarea acestor informații este sigură sau foarte probabilă pentru 33 de participanți, însă este în dubiu pentru 4 dintre aceștia.

Cei mai mulți dintre cursanți (30) au propriul computer la care evident își vor exersa competențele dobândite. Este îmbucurător faptul că 6 cursanți afirmă că vor apela la computerele pentru public ale bibliotecii noastre pentru a aplica ceea ce au învățat.

La ce vor folosi absolvenții abilitățile deprinse în grupul de lucru de la Centrul de Formare al Bibliotecii Județene Constanța? Din datele strânse reiese că țelurile principale sunt navigarea pe Internet și comunicarea prin intermediul poștei electronice. Trebuie să menționăm și că 7 persoane declară că principala țintă este scrierea de documente în programul Microsoft Word, ale cărui secrete au

fost descifrate pe-ndelete în compania lectorilor și colegilor.

Frecvența participării la curs a fost consemnată în tabel nominal de prezență zilnică.

La finalul cursului, într-un cadru festiv și oficial, fiecărui cursant i-a fost înmănată Diploma de participare și mici premii.

Cursului de 10 zile i-a urmat o perioadă de 10 zile de mentorat, 28 martie - 08 aprilie 2011. În cadrul mentoratului, foștii cursanți au beneficiat de îndrumarea formatorilor pe nevoile specifice individuale acoperite insuficient sau neasimilate îndeajuns pe parcursul cursului (aplicații practice).

Din perspectiva formatorilor, cursul s-a desfășurat într-o notă pozitivă, calmă, relaxantă, cooperantă și, pentru că atât obiectivele de însușire a cunoștințelor

teoretice, cât și obiectivele de dobândire de abilități practice au fost atinse, a fost un adevărat succes.

Din declarațiile participanților la curs:

Maria Badea: A fost foarte frumos, benefic dar a trecut foarte repede. Am cunoscut oameni minunați și vă mulțumesc tuturor.

Florina Botoș: Aici ne-am luminat, am socializat și ne-ați redat încrederea în noi. Eleonora Ioil: Să ne întâlnim și la un curs de avansați.

Zamfir Lungu: O cooperare foarte plăcută și caldă între instructori și elevi. Vă mulțumesc din suflet!

Rodica Stanciu: Sunt foarte mulțumită, aș dori să vin în continuare și la alte cursuri.

Argentina Strahilevici: Ne-am simțit foarte bine, ați făcut o echipă

minunată, am venit cu foarte multă plăcere la curs.

Marian Toporan: Mulțumesc lui Dumnezeu pentru oamenii întâlniți aici, pentru cunoștințele căpătate și vă mulțumesc mult pentru perseverența dvs. și efortul depus.

Iosif Armanca: Cursul a fost neașteptat de frumos, de divers. Suntem foarte mulțumiți.

Maria Răileanu: Am pătruns în tainele calculatorului și sunt foarte, foarte mândră.

Ioana Marin: Să dea Dumnezeu ca și pentru ceilalți care urmează, să fie la fel!

La Biblioteca Județeană Ioan N. Roman, cursurile continuă...

Formator Liliana Stamate

■ Breaking news

Lansare de carte

La sfârșitul lunii februarie a.c., colegul nostru, Dl Dr. Ciprian Dacian Drăgan, Vicepreședinte al Filialei Hunedoara ANBPR, bibliotecar la Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara, și-a lansat cartea cu titlul *Bibliotecii școlare din Comitatul Hunedoara (1867-1918)*.

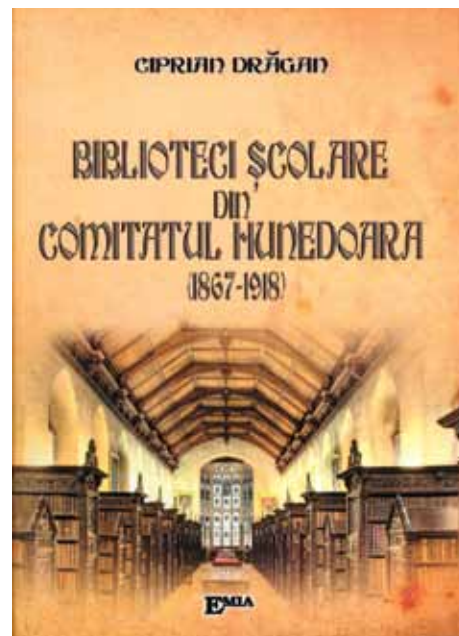
Apărută la Editura Emia în 2011, lucrarea lui Ciprian Drăgan reprezintă chiar tema tezei de doctorat, cu care a obținut titlul de doctor în istorie în anul 2009.

Sintetic, Prof. univ. dr. Eva Mârza, coordonatorul programului de doctorat al Dlui Ciprian Drăgan, afirmă în cadrul prefeței, faptul că: „Cercetarea științifică [...] s-a axat – în principal – pe o perioadă esențială din procesul de formare a identității naționale a românilor din Transilvania, încadrată între 1867, an care a marcat o perioadă grea pentru învoățământul populațiilor „minoritare” din Imperiul Austro-Ungar, și 1918, anul Unirii Transilvaniei cu Regatul României Libere, segment cronologic în care, după o jumătate de secol, învoățământul național a înregistrat o perioadă

de emulație culturală și de evoluție instituțională pozitivă.”

Cu atât mai important este astăzi să beneficiem cu toții de rezultatele unui asemenea demers. Importanța bibliotecilor și implicit a bibliotecarilor nu a fost niciodată recunoscută la adevărata valoare de către cei care au puterea de a conduce destinele nației. Mai mult, tendința de a separa biblioteca, cu tot ceea ce reprezintă ea, de educația formală ne îndreptățește pe toți să luăm o atitudine fățișă pentru restaurarea adevărului logic și legitim. Atâta timp cât un minister, cum este cel al Educației, redactează un raport anual de activitate în care nu apare tratată situația bibliotecilor, atâta timp cât primarii cochetează cu ideea obținerii de economii la buget prin desființarea posturilor unice de bibliotecari din comune sau școli, rolul nostru, ca Asociație profesională, este să luăm atitudine și să atragem atenția asupra anomaliilor care se petrec în societatea în care trăim.

În acest context, cartea Dlui Ciprian Drăgan este mai mult decât o lucrare cu caracter istoric. Ea vine să ne amintească și să ne

DRĂGAN, CIPRIAN. Bibliotecii școlare din Comitatul Hunedoara: (1867-1918). Deva: Emia, 2011, 248 p. ISBN: 978-973-753-200-8hhh

motiveze acțiunile de a retrezi în acest neam importanța lucrurilor care merită spuse și făcute.

Dr. Liviu-Iulian Dediu

Știri din filiale & varia

Biblioteca Orășenească Avrig - O lume cu multiple orizonturi sau ce poți face cu o bibliotecă

Când am terminat clasa I, tata m-a înscris la „Biblioteca Comunală Avrig” și într-un spațiu strâmt, cu rafturi vechi și cărți prăfuite am descoperit fascinația lecturii. Devenisem călător în spațiu și timp prin intermediul cărților.

Au trecut anii și, mai mult sau mai puțin întâmplător, m-am întors în aceeași bibliotecă, nu se schimbaseră nimic: rafturi vechi și aceeași zugrăveală. Au mai trecut niște ani în care am visat bibliotecă pe care o merita atât orașul, cât mai ales oamenii acestei comunități și am încercat să-mi pun în practică visul. De la pasiunea pentru arheologie și cuvântul scris, am ajuns să fac arheologia cuvintelor într-un spațiu cu multiple orizonturi. Și pentru ca lucrurile fie întregi, bibliotecă venea la „pachet” cu un muzeu la fel de vechi și prăfuit. Printr-un proiect implementat împreună cu un ONG am reușit reabilitarea muzeului și transformarea acestuia într-un „museum vivum”, un spațiu care a început să găzduiască o multitudine de activități culturale.

Mult mai târziu a venit și rândul bibliotecii.

După zeci de ani în care bibliotecă publică din Avrig a stat înghesuită într-un spațiu impropriu și insalubru, în vara anului 2010 s-a reușit amenajarea unei săli multifuncționale destinate serviciilor de bibliotecă, de informare și animare a teritoriului.

Pentru că libertatea ideilor și dorința de îmbogățire spirituală nu poate fi îngrădită nici de spațiu și nici de lipsa resurselor financiare, bibliotecă a reușit și de-a lungul anilor în care nu a dispus de spațiul necesar să desfășoare un bogat program cultural, dincolo de împrumutul de carte sau publicații.

Tot acest program a fost izvorât din dorința de a anima comunitatea și de a scoate bibliotecă din tiparul comunist Biblioteca Orășenească Avrig

O lume cu multiple orizonturi sau ce poți face cu o... bibliotecă?

Când am terminat clasa I, tata m-a înscris la „Biblioteca Comunală Avrig” și într-un spațiu strâmt, cu rafturi vechi și cărți prăfuite am descoperit fascinația lecturii. Devenisem călător în spațiu și timp prin intermediul cărților.

Au trecut anii și, mai mult sau mai puțin întâmplător, m-am întors în aceeași bibliotecă, nu se schimbaseră nimic: rafturi vechi și aceeași zugrăveală. Au mai trecut

Imagini din țara poveștilor

niște ani în care am visat bibliotecă pe care o merita atât orașul, cât mai ales oamenii acestei comunități și am încercat să-mi pun în practică visul. De la pasiunea pentru arheologie și cuvântul scris, am ajuns să fac arheologia cuvintelor într-un spațiu cu multiple orizonturi. Și pentru ca lucrurile fie întregi, bibliotecă venea la „pachet” cu un muzeu la fel de vechi și prăfuit. Printr-un proiect implementat împreună cu un ONG am reușit reabilitarea muzeului și transformarea acestuia într-un „museum vivum”, un spațiu care a început să găzduiască o multitudine de activități culturale.

Mult mai târziu a venit și rândul bibliotecii.

După zeci de ani în care bibliotecă publică din Avrig a stat înghesuită într-un spațiu impropriu și insalubru, în vara anului 2010 s-a reușit amenajarea unei săli multifuncționale destinate serviciilor de bibliotecă, de informare și animare a teritoriului.

Pentru că libertatea ideilor și dorința de îmbogățire spirituală nu poate fi îngrădită nici de spațiu și nici de lipsa resurselor financiare, bibliotecă a reușit și de-a lungul anilor în care nu a dispus de spațiul necesar să desfășoare un bogat program cultural, dincolo de împrumutul de carte sau publicații.

Tot acest program a fost izvorât din dorința de a anima comunitatea și de a

scoate bibliotecă din tiparul comunist al instituției cu servicii limitate la împrumutul de carte și la lectură și s-a desfășurat, în mare parte, în sălile Muzeului Avrig. Instituția cărții devenise principalul actor cultural în comunitatea arigeană și un important moderator cultural în zona Țării Oltului.

După amenajarea noului local destinat cărții am încercat să dovedim că bibliotecă poate reveni la statutul de loc în care nu numai că se teaurizează și se valorizează comorile spirituale, dar în care se pot discuta și analiza probleme ale realității imediate, se pot descoperi noi talente, se poate realiza dezvoltarea personală a celor ce o frecventează, se poate socializa, se pot schimba experiențe în diverse domenii, că poate fi un axis mundi în jurul căruia se reface viața culturală a unei comunități.

În afara împrumutului de carte, Biblioteca Orășenească Avrig a experimentat, cu succes chiar, o serie de proiecte unele dintre ele plecând de la carte sau având ca finalitate cartea, altele cu un conținut alt, dar destinate comunității și utilizând accesul spre informare prin resursele bibliotecii.

Fie că a fost organizator principal sau partener în diversele proiecte, bibliotecă a încercat, și sperăm noi că a reușit, într-o bună măsură, să fie o lume cu multiple orizonturi.

Dintre proiectele bibliotecii, unele debutate în urmă cu mai mulți ani, altele debutate în 2010 a organizat cu sprijinul Muzeului Avrigh și al unor parteneri ocazionali, în funcție de specificul fiecărui eveniment, se remarcă: Programul de identificare și valorizare a talentelor din localitate și din zonă, program lansat în 2006 prin care s-au organizat:

Lansări de carte: „Nodul gordian” (Vasile Chifor), „Tonomatul cu vise”, „Despre îngeri, la taclale” (Radu-Vasile Chialda), „Gheorghe Lazăr, învietoarea” (Constantin Necula), „Vasile Stoica” (Ioan Maris) ș.a. (cărți scrise de autori locali sau despre personalități ale locului).

Expoziții: pictură și grafică, pictură pe sticlă, goblenuri, fotografie, artă din gunoi, artă din natură, miniaturi.

Evenimente culturale având ca obiectiv promovarea valorilor moștenite: astfel Biblioteca este inițiatorul și unul dintre organizatorii festivalului „Toamna barocă la Avrigh”, eveniment de nișă, unic, în forma asta, în țară, festival care a ajuns anul acesta la Ediția a III-a, este inițiator și partener în organizarea evenimentelor: Întoarcerea Cavalerilor (legat de Mănăstirea Cisterciană Carta și prima bibliotecă din Transilvania), Vara Haiducilor (legat de lansarea biografiei Haiducului Budac) la Cârțișoara etc.

Biblioteca este partener în organizarea evenimentelor: Darul din Ajun, Produse și tradiții în Țara Oltului, Comorile din Țara Oltului, Conservarea Acvilei Țipătoare Mici (Life+), Artă din gunoi, Trasee culturale în Țara Oltului, Valori spirituale - moștenirile noastre și altele.

- A inițiat și organizat în 2010 programul: „Din suflet cu dragoste lumina” care s-a concretizat într-o mare expoziție de pictură (peste 150 icoane pe sticlă) a micilor artiști din Țara Oltului. Expoziția a fost itinerată în zonă și a fost apoi punctul de atracție, pe perioada verii, la Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu. Pictarea pe sticlă a icoanelor este o artă veche în zona Țării Oltului, datând din vremea primelor glajarii. Proiectul a generat apoi alte expoziții ale iconarilor din zonă organizate de Bibliotecă și muzeu, punând în valoare un meșteșug revitalizat cu succes în câteva localități ale zonei.

- A promovat în cadrul bibliotecii și la evenimente organizate de aceasta, trupa de copii „Am fi teatru” din Carta (vechi colaborator al bibliotecii) cu piesa „Beatrice în Țara Minunilor” - deschizând astfel apetitul pentru teatru al copiilor din Avrigh și astfel a luat naștere „Biblioatelierul de teatru”.

În bibliotecă se întâlnesc reprezentanții Țării Oltului, asociație la care biblioteca deține prin reprezentantul său funcția

de vicepreședinte, pentru a dezbate problemele zonei, aici s-a discutat și „închegat” strategia de dezvoltare a zonei, aici se întâlnesc organizatorii concursului „Comorile din Țara Oltului” la care Biblioteca este partener alături de 11 școli și câteva ONG-uri, aici se reunește corul „Camerata Vocalis”, tot de bibliotecă s-a organizat și finalizat concursul zonal „Acvila Pomarina”, aici găsesc agricultorii sprijin în întocmirea dosarelor de subvenții sau finanțare, cei fără loc de muncă găsesc asistență în alcătuirea unui CV și postarea acestuia pe site-urile destinate locurilor de muncă, și lista ar putea continua. Pentru mulți copii, biblioteca este locul în care își fac temele, pentru mulți bătrâni este locul în care „dezbat” presa și ultimele știri, și, de multe ori, fotografiile bibliotecii sunt neîncăpătoare.

De la lecțiile interactive în bibliotecă, la redescoperirea lecturii individuale sau publice, de la informația obținută din carte sau internet la concursuri atractive și instructive, de la sprijinul primit pentru găsirea informațiilor de care au nevoie la valorificarea inteligență a acestora, viața bibliotecii se îmbogățește cu fiecare an și cu fiecare nouă oportunitate oferită comunității.

De curând biblioteca a fost dotată, grație programului „Biblionet”, cu calculatoare pentru public conectate la internet, program inaugurat printr-o ședință a Consiliului Județean Sibiu printre cărțile bibliotecii.

Pentru 2011, alături de programele multianuale amintite mai sus, Biblioteca are o serie de proiecte noi din care spicuiem:

Concursul (multianual) „Reporter în localitatea mea”, Biblioatelierul de teatru, Ocolul pământului în 80 de monede, Cât citim-ce scriem, Prichindel în Țara Povestacilor, Bibliotecar pentru o zi, Cartea de săptămâna asta, Vitrină de oferite, Biblioatierele prietenilor naturii etc.

Toate aceste proiecte se bucură de sprijinul unor parteneri, deveniți tradiționali, ai bibliotecii: Muzeul și C.I.T. Avrigh, Asociația GAL Țara Oltului, Asociația „Prietenii Avrighului”, Asociația de la Poalele Negoiului, școli din zonă, persoane fizice.

Pentru a scurta distanțele parcurse de doritorii de carte, Biblioteca, în colaborare cu GAL Țara Oltului, a demarat o acțiune de reconstituire și revitalizare a unor biblioteci comunale din zonă, prin refacerea fondului de carte, reamenajarea unor spații și instruirea unor grupuri de voluntari care să devină „bibliotecari pentru o zi” în bibliotecile nou create, prima astfel de bibliotecă va fi cea de la Porumbacu.

Dintre toate moștenirile instituționale ale istoriei, bibliotecile și universitățile sunt printre cele mai vechi și au rezistat tuturor vremurilor. Este rândul nostru acum să nu le lăsăm să moară.

Citeam cândva că visul este asemeni unui organism viu: poate să crească sau poate să moară. Visul meu, legat de bibliotecă, n-a murit, a crescut încet și a ajuns să înflorească acum.

Maria Grancea

Prichindel în Țara Povestacilor

Din experiența membrilor

Bibliotecari români... în America!

În urmă cu aproape un an, IREX România anunța faptul că țara noastră urma să beneficieze de programul de training "Lideri și inovatori", organizat de Centrul Mortenson pentru Programe Internaționale de Formare a Bibliotecarilor (The Mortenson Center for International Library Programs). În urma selecției efectuate la nivel național pe baza unui concurs de proiecte individuale, pe 21 octombrie 2010 aveau să fie anunțați cei 15 bibliotecari din biblioteci publice din România selectați să participe la Programul de Training pentru Lideri și Inovatori al Centrului Mortenson – respectiv care urmau să fie expuși, în perioada 18 martie-17 aprilie 2011, la serviciile de excelență ale uneia dintre cele mai bune biblioteci academice din Statele Unite, Biblioteca Universității din Illinois, unde este

localizat și Centrul Mortenson –, și anume: Gabriel Cărăbuș, Membru al Biroului Executiv al ANBPR, Biblioteca Bucovinei Suceava; Vlăduț Andreescu, Biblioteca Județeană Dâmbovița; Dorina Braloștiteanu, Biblioteca Filiași, județul Dolj; Corina Ciuraru, Biblioteca Județeană Brăila; Lăcrămioara Cocuz, Biblioteca Bucovinei Suceava; Titina-Maricica Dediu, Biblioteca Județeană Galați; Crina Ifrim, Biblioteca Județeană Bacău; Mihai Grinea, Biblioteca Județeană Iași; Delia Pantea, Biblioteca Județeană Bihor; Mihaela Racovițeanu, Biblioteca Județeană Ialomița; Valentina Rotaru, Biblioteca Județeană Maramureș; Valentin Smedescu, Biblioteca Județeană Vâlcea; Sorina Stanca, Biblioteca Județeană Cluj; Margareta Tătăruș, Biblioteca Județeană Vrancea; și Mihaela Voinicu, Biblioteca Județeană Argeș.

Referitor la obiectivele acestui program, trebuie reținut mai întâi faptul că acestea au fost stabilite în urma vizitei echipei Centrului Mortenson în România, care a avut loc în toamna anului trecut, respectiv în urma exprimării de către echipa IREX a propriei viziuni asupra rezultatelor posibile ale training-ului. Astfel, s-a stabilit ca obiectivele Programului de Training pentru Lideri și Inovatori să fie în număr de cinci, și anume ca participanții să (își): dezvolte abilități pentru a deveni membri informați și angajați ai echipelor lor; perfecționeze abilitățile de prezentare, comunicare și conducere; implementeze strategii pentru evaluarea nevoilor comunității și pentru dezvoltarea de noi servicii pe baza rezultatelor evaluării; dezvolte abilități de management al proiectelor orientate către obținerea de rezultate palpabile; învețe să aplice principiile de bază pentru scrierea de propuneri și să ajungă să înțeleagă cum funcționează strângerea de fonduri în contextul american.

Odată stabilite aceste obiective, echipa Centrului Mortenson a creat programul de training pentru cei 15 bibliotecari români, particularizând practic structura acestuia.

În primele zile de la sosirea în America am vizitat campusul

Universității din Illinois, însă, încă de la primii pași făcuți în „țara tuturor posibilităților”, unul dintre aspectele care te impresionează este infrastructura rutieră, respectiv coerența acesteia și regulile aplicate/respectate cu strictețe, pe de o parte, sau

Biblioteca Publică Chicago. Exteriorul clădirii

„supradimensionarea” acesteia (cum ar putea să pară pentru un nou venit), pe de altă parte; în această perioadă aveam să participăm la o întâlnire de prezentare în ansamblu asupra Programului și la două recepții, prima fiind organizată la casa Barbarei Ford, Directorul Centrului Mortenson, iar cea de-a doua fiind recepția Fundației Bill și Melinda Gates - Bibliotecii Globale, la care a participat Siri Oswald, membru al comitetului de conducere al programului.

Prima jumătate a trainingului avea să fie completată prin organizarea de cursuri privind „Managementul proiectelor” (Hermina Anghelescu), „Inițiere în redactarea de propuneri de proiecte” (Kristin Vogel), „Evaluarea DISC” (Shirley Stelbrink), „Stabilirea nevoilor utilizatorului” și „Evaluarea programelor pentru biblioteci” (Rebecca Teasdale), sau „Cum să folosim tehnologia pentru atragerea comunității” (Martin Wolske), precum și de o sesiune privind „Evaluarea programului” (Peggy Barber), și o prezentare a Bibliotecilor Universității din Illinois (Paula Kaufman, Decanul Bibliotecilor); nu în ultimul rând, am început pregătirea prezentării pe care urmează să o susținem în cadrul Conferinței Asociației Bibliotecarilor din Texas. Toată această parte teoretică a fost „pigmentată” cu

Zonarea serviciilor. Acces la calculatoare cu conexiune Internet, alături de zona de acces liber la raft pentru copii

vizitele efectuate la o serie de biblioteci, precum Biblioteca Principală a Universității din Illinois, Biblioteca Publică Urbana, Biblioteca Publică Champaign (inclusiv Filiala Douglass a acesteia), Biblioteca Publică Oak Park, Biblioteca Publică Chicago (cunoscută drept biblioteca cu cea mai mare suprafață din lume), sau în Provincia Amish (unde am „popsit” atât la Biblioteca Publică Arthur,

cât și în casa și la masa unei familii Amish), respectiv la sediul principal al Asociației Bibliotecilor Americane (ALA). În mod evident, nu poți să nu fii impresionat de spațiile imense oferite publicului în toate aceste biblioteci, de diversitatea serviciilor oferite în mod curent tuturor categoriilor de utilizatori (de la spații de socializare pentru adolescenți, până la cele mai moderne săli pentru studiu individual) ș.a.m.d.

Din perspectiva cursurilor menționate mai sus, unele aspecte ne erau familiare și nouă, însă, în mod evident, altele au reprezentat o „noutate” din toate punctele de vedere: m-aș referi aici mai ales la „evaluarea DISC”, o modalitate de grupare a persoanelor în funcție de profilul personal, prin care avem posibilitatea îmbunătățirii relațiilor interpersonale din instituțiile în care activăm, dar exemplele ar putea continua.

Pentru moment, nu ne rămâne decât să așteptăm să parcurgem și cea de-a doua parte a trainingului, respectiv să participăm la Conferința Asociației Bibliotecarilor din Texas, iar ulterior, odată întorși în țară, să împărtășim din experiența noastră cât mai multor colegi.

Zonă de consultare și discuții

Gheorghe Gabriel Cărăbuș

0 zi în mijlocul comunității Amish

Arthur, Illinois este un oraș de 2.200 locuitori situat la 10 mile vest de intersecția autostrăzilor interstatale 57 și 203, în zona centrală a statului Illinois. Atmosfera prietenoasă atrage sute de mii de vizitatori în fiecare an, întărind astfel motto-ul orașului: "Ești un străin doar o singură dată". Localitatea Arthur este inima comunității Amish, cu mai mult de 1.000 de familii care trăiesc în mediul rural din jurul acesteia. Există aproximativ 4000 de membri Amish în zonă iar felul lor de viață și credințele religioase sunt un aspect important al comunității din Arthur, prezentând interes pentru mulți dintre vizitatorii care trec prin această zonă a Illinois-ului.

Prima familie Amish a venit în Arthur în 1865. Toate familiile din această comunitate au fermele lor proprii. Până acum câțiva ani, agricultura a reprezentat modul lor de viață. Datorită faptului că terenul nu mai este la fel de fertil ca acum câțiva zeci de ani, unele dintre familii au renunțat la agricultură pentru alte moduri de viață, cum ar fi: prelucrarea lemnului, repararea ceasurilor, sau au chiar propriile magazine alimentare.

Spre deosebire de multe orașe mici din America, marile centre comerciale nu au distrus încă ambianța Amish în acest orașel din inima Illinois-ului. Aici există de zeci de ani, fără să se fi schimbat prea mult, magazinul cu haine, magazinul cu alimente și conserve special făcute de femeile amish, magazinul cu suveniruri, care este vizitat de fiecare turist care trece prin zonă, magazinul de mobilă (creată manual de către meșterii din comunitatea amish), farmacia, magazinul cu produse de feronerie. De asemenea, în Arthur nu vei găsi restaurante la modă sau hoteluri aparținând marilor lanțuri, ci doar un mic han confortabil care oferă cazare la preț mic și un restaurant la fel de mic și modest, care oferă însă mâncare gătită după rețete vechi de zeci de ani.

În cea de-a 8-a zi din cadrul Programului de Training pentru Lideri și Inovatori în Bibliotecă, gazdele noastre de la Centrul Mortenson ne-au organizat o excursie în această comunitate deosebită – comunitatea Amish. Cu această ocazie am vizitat casa familiei Yodler – o familie amish – compusă din tată, mamă și cei 6 copii (trei băieți și trei fete). La sosire am fost întâmpinați de doamna casei, o femeie micuță și slăbuță, îmbrăcată într-o rochie simplă, lungă până la glezne, care ne-a primit cu multă amabilitate în căminul ei, unde ne așteptau și 4 dintre copiii ei. Casa familiei Yodler este o casă mare, cu etaj. La parter se află o bucătărie mare, un salon în care se găsește singura sobă din

Interior dintr-o cameră tip dormitor din case Amish

întreaga casă, un dormitor iar la etaj încă trei dormitoare.

Casa este mobilată foarte simplu, cu mobilier puțin, cu podele goale, cu perdele simple, colorate la ferestre. Dacă acum câțiva ani iluminatul casei se făcea cu ajutorul lămpilor cu petrol, acum s-a trecut la iluminatul pe bază de propan. Am rămas uimiți și nu am putut înțelege nici până în momentul de față de ce această comunitate nu poate folosi curentul electric la fel ca toți oamenii. Și asta, mai ales că, am văzut în casa familiei Yodler o mașină de cusut electrică, un fax, frigider, toate funcționând cu ajutorul unei baterii de mașină.

După spusele doamnei Yodler, casa lor găzduiește, o dată la 2 săptămâni, biserica comunității, ocazie cu care, peste 200 de membri amish vin la slujba ținută de patriarhii comunității. Cu această ocazie toată mobila existentă la parterul casei este urcată la etaj sau este dusă afară, pentru a putea fi așezate suficiente bănci pentru cei care asistă la slujbă. Obligația familiei este de a oferi mâncare tuturor celor prezenți.

Din discuțiile avute cu gazda noastră, am aflat că, copiii amish încep școala la 6 ani și urmează, cel mult, 8 clase. În școală, copiii învață limba engleză, citire, ortografie și caligrafie, aritmetică și unitățile de măsură. Toate cărțile care sunt folosite în școlile Amish sunt selectate de către administratori (care sunt aleși din rândul membrilor din comunitatea amish). Majoritatea copiilor Amish părăsesc școala destul de repede, băieții pentru a ajuta la munca câmpului sau la prelucrarea lemnului iar fetele pentru a avea grijă de copiii mai mici din familie sau pentru a ajuta la muncile din gospodărie. Acest lucru, pe mine personal, m-a întristat, dar m-am consolatat cu gândul că, majoritatea membrilor comunității citesc foarte mult, fapt confirmat de bibliotecara din Arthur care ne-a spus că aceștia împrumută, cu regularitate, un număr mare de cărți.

Tot din discuțiile avute cu membrii acestei familii am aflat că regulile după care se conduce această comunitate au ajuns să fie mai puțin rigide. Li se permite, de exemplu, unora, să dețină și să folosească telefonul mobil; să aibă sisteme de emisie-recepție; să aibă fax sau să utilizeze, la bibliotecă, calculatorul; să călătorească cu avionul.

După o oră petrecută cu familia Yodler ne luăm rămas bun de la ei și plecăm spre următoarea noastră destinație care este o altă familie Amish la care urmează să luăm prânzul. Din păcate, ajungem la noua destinație mai repede cu o jumătate de oră, drept pentru care, trebuie să așteptăm în mașină până la ora la care se servește prânzul. Timpul trece repede, mai ales că suntem prinși într-o discuție "aprinsă" cu privire la ce am văzut și am aflat de la familia Yodler. La ora stabilită pentru masă, intrăm în casă. Masa începe cu o scurtă rugăciune, spusă de fiecare în parte, în gând.

Participăm aici la un ritual specific comunității Amish: bolurile cu mâncare și coșurile cu pâine sunt date din mână în mână, pentru ca fiecare să-și pună în farfurie cât crede de cuviință. Meniul a constat din: piure de cartofi, porumb dulce fiert, friptură de pasăre, sos, șuncă afumată, un fel de terci (nu am putut stabili exact din ce anume este), pâine, salată de crudități cu sos de smântână, prăjitură, apă, limonadă, cafea. Dacă până atunci eram ferm convinsă că bărbații Amish nu gătesc, am rămas profund uimită când am văzut că stăpânul casei și cel care pregătește sosul, se ocupă de friptură și dirijează totul în bucătărie.

Pentru unii dintre noi masa a fost un adevărat festin – o masă gătită ca acasă, pentru alții, însă, a fost un fiasco total – toate alimentele aveau gustul celor care se vând la supermarket. Gusturile oricum nu se discută. La final le-am mulțumit gazdelor noastre pentru masă și am pornit înapoi spre Ashton Woods, nu înainte de a primi de la ei dulciuri pentru drum – zahăr ars amestecat cu unt de arahide și alune.

Am plecat din această comunitate cu sentimente împărțite: pe de o parte am fost încântați că am luat contact cu o comunitate deosebită – comunitatea Amish, am fost uimiți să vedem felul în care trăiesc, întristați de faptul că nu profită, macar puțin, de ceea ce înseamnă viața în America la ora actuală iar pe de altă parte ne-am dat seama că ceea ce vedem noi în filmele americane despre comunitatea Amish este mult prea departe de realitatea pe care am văzut-o noi în acest colț de țară.

Valentina Rotaru

Cum să folosim tehnologia pentru atragerea comunității?

Martin Wolske este cercetător, profesor la Școala postuniversitară de Bibliologie și știința informării de la Universitatea din Illinois (<https://netfiles.uiuc.edu/mwolske/www/cv.html>). În cadrul Programului Lideri și Inovatori în Bibliotecă al Centrului Mortenson a avut o misiune foarte clară și anume să ne vorbescă, nouă, celor 15 bibliotecari români, despre folosirea tehnologiei în atragerea comunității.

De la începutul întrevederii ni s-a prezentat ca o persoană foarte implicată în viața comunității din care face parte, iar prelegerea pe care a susținut-o s-a axat în cea mai mare parte pe evidențierea unor metode prin care noi, bibliotecarii, să întărim comunitatea prin participare interactivă. În cele ce vor urma se va vedea într-un mod foarte pregnant rolul social pe care îl poate juca biblioteca publică în propria comunitate și cât de importantă poate deveni această instituție ca formator de opinie printre cetățeni. Atunci când totul este pus în slujba intereselor oamenilor, aceștia vor ajunge să susțină, la rândul lor, biblioteca și, în acest fel ambele părți vor fi mult mai puternice.

Prima parte a cursului a fost o introducere în jurnalismul cetățenesc, fotovoce și spunerea de povești în format digital. Martin Wolske a plecat de la premisa că trebuie să mobilizăm comunitatea să participe interactiv în soluționarea propriilor probleme cu care se confruntă, aceasta fiind cea mai eficientă metodă de acțiune.

Jurnalismul cetățenesc - este o formă de jurnalism care a luat o mare amploare în ultimul timp. Acest tip de jurnaliști sunt

neprofesioniști care folosesc mulțimea de instrumente aflate la dispoziția lor - precum blogurile sau rețelele sociale - alături de capacitățile informatice mobile pentru a-și crea propriile articole sau pentru a aduce contribuții la articolele altora.

Într-o oarecare măsură, prin numărul tot mai mare de bloguri de bibliotecă care au apărut în ultimul timp, se pare că noi, bibliotecarii români, am început să ne apropiem de jurnalismul cetățenesc, însă încă suntem departe, deoarece nu reflectăm problemele comunității, ci ne mărginim a prezenta doar evenimentele care sunt legate în cea mai mare parte de colecțiile și serviciile bibliotecii și modul în care sunt primite acestea de comunitate. Probabil că, pe viitor, e posibil să ne asumăm un rol social mai puternic și atunci vom aborda pe blogurile noastre problemele și din această perspectivă.

Fotovocea - a fost dezvoltată, în anii '90, de Caroline C. Wang și Mary Ann Burris, care au creat acest concept, folosind mijloace ca: literatura de specialitate privind educația pentru conștiința critică, teoria feministă și fotografia ca documentar.

Fotovocea este un proces de acțiune care folosește fotografia ca instrument de schimbare socială. Procesul pune obiectivul camerei foto pe experiențele oamenilor din grupuri de risc social și le oferă un mod creativ de a înregistra, reflecta și critica problemele personale și ale comunității în care trăiesc.

Fotovocea are trei obiective principale:

1. să permită oamenilor să suprindă atât punctele forte, dar și problemele comunității în care trăiesc;

2. să promoveze dialogul critic despre problemele personale și comunitare prin discuții de grup;

3. să ajungă la factorii de decizie.

Fotovocea are principii foarte clare după care se ghidează. Mai multe despre acest procedeu de conștientizare a factorilor care decid soarta unei comunități, puteți afla din paginile web prezentate mai jos. Tot aici puteți viziona albume de tip fotovoce care pot fi luate drept model în cazul în care doriți să folosiți acest procedeu.

<http://www.photovoce.org>

<http://www.photovoce.ca>

<http://www.photovoce.com.au>

Spunerea de povești - este o metodă foarte eficientă de a atrage atenția comunității pe diverse subiecte de interes. Povestea ne permite să îi invităm pe alții să fie părtași la ceva. Povestea ne face să reflectăm asupra trecuturilor noastre și să construim comunități în jurul gândurilor și ideilor împărtășite.

O poveste, chiar dacă este în format digital (text, audio sau video), are aceleași părți ca și o poveste tradițională: început, intrigă, cuprins, punct culminant și deznodământ sau încheiere. Întotdeauna trebuie să avem în vedere publicul căruia i se adresează, pentru că, în final, trebuie să-l facem să se identifice, să trăiască cele povestite de către noi. De aceea ritmul vorbirii, emoția și tonul vocii trebuie dozate corespunzător.

Câteva referințe de unde puteți învăța mai multe despre poveștile digitale puteți găsi aici:

www.nationaldayoflistening.org

Imagine preluată de la <http://photovoce.ca/>

www.storycenter.org

www.prairienet.org/lop/stories

Partea a doua a cursului a fost de tip atelier, în care a trebuit să creăm propriile noastre povești. Nu ascund că am fost deosebit de curioși, la un moment dat, din cauza întrebărilor care curgeau, lectorul nostru nu prea mai putea să înainteze cu expunerea, însă a apreciat interesul nostru pentru subiect.

Ne-am întrebat în ce măsură aceste metode ar avea șanse de reușită în România, unde rolul bibliotecii nu este foarte puternic, așa cum este în societatea americană. Ne-am pus tot felul de întrebări dacă aceste metode sunt suficient de puternice să modifice hotărâri ale autorităților locale care, de multe ori, sunt nefavorabile bibliotecilor, afectând astfel și comunitatea unde ele au probleme. La multe din aceste întrebări cred că răspunsul se află tot la noi: numai încercând, vom vedea eficiența unor astfel de tehnici destul de inedite pentru noi.

Am terminat printr-o demonstrație practică, Martin Wolske prezentându-ne cum funcționează Audacity, un editor de fișiere audio distribuit gratuit pe Internet, cu care se pot construi povești digitale audio. În câteva cuvinte ne-a fost prezentat și Windows Movie Maker, cu care o parte dintre noi erau familiarizați, folosindu-l la editarea fișierelor de tip video.

Prof. Martin Wolske, explicând principiile „spunerii de povești” în format digital

Prelegerea susținută de Martin Wolske ne-a relevat, în mod practic, o altă latură a bibliotecii publice și anume cea socială, profund întoarsă către comunitate, atentă la nevoile ei de orice natură. Probabil că în România este încă devreme să vorbim de așa ceva sau, mai exact, eforturile noastre ale bibliotecarilor în această direcție nu pot avea rezultate

spectaculoase, însă informațiile adunate în această sesiune a Programului Lideri și Inovatori în biblioteci pot constitui un început, pentru o vreme în care vom depăși frontiera trasată strict de munca noastră ca bibliotecari și vom interacționa mai profund cu cei pe care îi deservim.

Corina Ciuraru

■ Evaluarea nevoilor în bibliotecile publice

Una din temele principale, abordate în cadrul Programului Lideri și Inovatori al Centrului Mortenson, este reprezentată de evaluarea nevoilor comunității. Scopul pentru care se procedează la evaluarea nevoilor comunității îl reprezintă proiectarea serviciilor de bibliotecă care rezolvă aceste nevoi. De altfel, prezența acestui subiect a reieșit din analiza nevoilor de formare și putem spune astfel că el a fost solicitat de către bibliotecarii români, cursanți ai acestui Program. Designerii și organizatorii programului l-au inclus ca obiectiv al programului: „implementarea strategiilor pentru evaluarea nevoilor comunității și pentru dezvoltarea de noi servicii pe baza rezultatelor evaluării”.

Rebecca Teasdale, Director Adjunct de Servicii și Programe publice de la Biblioteca Publică Oak

Park (suburbie a orașului Chicago), ne-a fost gazdă atât în sala de curs, cât și în biblioteca în care lucrează. Rebecca este bibliotecară de 14 ani și este specializată în domeniul evaluării nevoilor comunității.

Acest modul a reunit sesiunile de teorie, cu cele de observare pe teren, în cadrul vizitelor la biblioteci, analiza celor observate, a studiilor de caz privite prin prisma proiectării serviciilor pentru a rezolva nevoile anumitor segmente din comunitate.

Evaluarea nevoilor ajută bibliotecarii să:

- colecteze informații despre nevoile comunității servite;
- proiecteze servicii pentru a rezolva aceste nevoi;
- încerce servicii noi și apoi să le evalueze.

În cadrul primei etape de colectare a informațiilor se au în vedere: profilul

comunității, identificarea partenerilor posibili ai bibliotecii și interviuri cu cei mai importanți parteneri.

Profilul comunității conține date demografice: dimensiunea populației, educație, vârstă, venit, etnie, limbi vorbite și caracteristici ale populației precum: abilitățile tehnice, deținerea de aparate mobile, date despre infrastructura de transport, locuințe, acces la internet, o descriere a comunității pentru un nou-venit sau turist, principalele inițiative comunitare aflate în desfășurare precum și preocupările sau interesele prioritare din comunitatea analizată. Acest profil se poate completa folosind atât date statistice și înregistrări, informații de la colegi, prieteni, familie precum și experiența proprie. În urma completării acestui profil, bibliotecarii pot observa cine locuiește în comunitate și care sunt principalele

probleme și preocupări ale membrilor acesteia. Parcurgerea acestor pași ajută procesul de identificare a nevoilor comunității, din care unele pot fi rezolvate de către biblioteci. Studiul de caz al localității Oak Park (aproximativ 52.000 locuitori) a relevat următoarea observație privind nevoile: una din problemele reieșite după completarea și analiza profilului comunității este reprezentată de decalajul privind șansele de reușită ale elevilor privind accesul în licee sau facultăți. Cauza se datorează veniturilor scăzute ale părinților din această comunitate. Ideile de rezolvare a acestei nevoi, prin intermediul serviciilor furnizate de către biblioteca publică au fost: serviciu de meditații la teme și cursuri de tehnologie.

Biblioteca Publică Oak Park. Zona de primire/intrare

Tot în cadrul etapei de culegere a informațiilor, s-a constatat că trebuie acordată o atenție deosebită partenerilor potențiali ai bibliotecii și transformarea acestora în parteneri activi. Interviurile cu partenerii sunt o adevărată artă. Ele se realizează pentru a afla mai multe informații de la parteneri, care sunt mai aproape de anumite segmente din populație, despre nevoile comunității. E de preferat ca acest interviu să se realizeze la locul de muncă al partenerului, deoarece acest lucru reprezintă o experiență suplimentară și constituie un alt mod de a obține informații despre spații, echipamente, activități, personal, vizitatori etc.

Interviul trebuie pregătit dinainte. Trebuie să existe o listă de întrebări deschise care să dirijeze discuția către cei serviți de partener. Este foarte important ca bibliotecarul să-l determine pe partener să vorbească cât mai mult despre interesul pe care îl are și despre membrii comunității pe care îi servește sau are în vedere să-i servească.

Următoarea etapă în evaluarea nevoilor este reprezentată de rezonanța la servicii. Se au în vedere: comunitatea vizată, publicul țintă ce trebuie servit, care sunt programele și serviciile ce pot fi oferite acestui public, ce abilități

și cunoștințe trebuie dezvoltate în rândul personalului și ce spații și colecții trebuie dezvoltate. Unele dintre programe și servicii se pot realiza cu resurse existente, altele cu resurse existente și resurse suplimentare minime, dar acolo unde există necesitatea unor resurse suplimentare majore, se creează o strategie pentru a se realiza aceste servicii în anul sau anii următori.

După o perioadă de șase luni de la punerea în practică a serviciului, trebuie să aibă loc o evaluare a serviciului, pentru a se putea vedea care este randamentul acestuia (cât de mult folosește serviciul și dacă are un nivel înalt sau scăzut de utilizare, care este părerea utilizatorilor și a partenerilor etc.). În funcție de rezultatele obținute se va trece la îmbunătățirea respectivului serviciu pentru a răspunde mai bine nevoilor comunității servite.

Evaluarea serviciului se face folosindu-se mai multe criterii. Între acestea merită menționate: măsurarea utilizării serviciului, feedback-ul primit de la utilizatori și parteneri precum și efectele pozitive ale rezolvării nevoilor constatate. Instrumentele utilizate adesea cuprind: analiza datelor statistice, chestionare și sondaje de opinie.

Numai evaluând nevoile comunității, bibliotecarii vor putea oferi serviciile de bibliotecă pe care utilizatorii se vor bucura să le folosească, astfel încât bibliotecile să fie mai căutate, iar bibliotecarii să fie mai apreciați!

Aspect din cadrul Cursului privind evaluarea nevoilor utilizatorilor

Titina-Maricica Dediu

Evaluarea DISC: un instrument de lucru pentru biblioteci

*Un proiect bun începe cu onestitate,
Pune întrebări dificile,
Decurge din colaborare și
Apare atunci când îți urmezi intuiția.
(Freeman Thomas)*

În perioada 18 martie-16 aprilie 2011, în SUA, la Centrul Mortenson pentru programe internaționale de pregătire a bibliotecarilor, s-a derulat Programul de training: Lideri și inovatori, pentru bibliotecari din România*.

Unul dintre obiective a fost instruirea participanților pentru a deveni membri informați și angajați în echipele în care lucrează. Cele două zile dedicate acestei teme au fost: joi 24 martie: Evaluarea DISC, Folosirea DISC pentru management, și vineri 25 martie: Comunicați-vă mesajul; Caracteristici ale muncii în echipă.

Sesiunile de lucru au fost susținute de Shirley Stelbrink, care face și consiliere pentru diferite firme pe aceste teme.

În continuare vă prezint pe scurt Evaluarea DISC și Modelul de lucru colaborativ în echipă, în ideea că o parte din aceste principii pot fi ușor asimilate și aplicate fără asistență suplimentară, doar cu bunăvoință și atenție la felul cum ne raportăm unii la alții.

DISC este un model de evaluare comportamentală, elaborat pe baza unor studii ample de către Dr. William Moulton Marston (1893-1947), se bazează pe examinarea comportamentului oamenilor sănătoși în mediul lor de lucru (*Emotions of normal people*, New York 1928). Marston a absolvit studiile de doctorat la Harvard și a fost psiholog, cercetător, autor și co-autor a cinci cărți. Marston a descris 4 tipare fundamentale care se regăsesc în fiecare individ în proporții diferite.

DISC poate fi folosit ca instrument de evaluare a personalului, și aplicat în practică poate îmbunătăți productivitatea muncii, lucrul în echipă, și comunicarea interpersonală. DISC îi ajută pe oameni să înțeleagă diferențele lor comportamentale.

DISC este un acronim pentru:

- **Dominanță** - referitoare la control, putere și siguranță de sine.
- **Influență** - referitoare la situații sociale și de comunicare.
- **Stabilitate** - referitoare la răbdare, perseverență și curtoazie.
- **Conștiinciozitate** - referitoare la structură și organizare.

Dacă dorim să descriem matematic stilul comportamental o putem face ca o funcție $C=f(i,m)$; comportamentul este în funcție de mesajele din trecut ale individului și de mesajele actuale ale mediului înconjurător. Variabilele acestei funcții dau fiecărui individ o tendință dominantă din cele patru și una mai puțin pregnantă din celelalte trei rămase.

Combinările dau 15 tipuri de modele de profil clasic: profil de agent, profil de analist, profil de antreprenor, de consilier, profil creativ, profil de evaluator, profil inspirațional, profil de investigator, profil orientat spre rezultate, profil de perfecționist, profil de persuasiv, profil de practicant, profil de realizator, profil relațional, profil de specialist. Această

mare diversitate de profile poate fi căutată și găsită în mediul nostru profesional iar marea măiestrie este aceea de a recunoaște și a utiliza la maxim și în armonie cu ceilalți fiecare profil cu punctele lui slabe și tari.

Moduri în care evaluarea DISC poate să ajute echipa:

- Sporește cunoașterea de sine: vă face să conștientizați cum veți răspunde la conflict, arată ce vă motivează, ce vă cauzează stres și cum puteți rezolva problemele de comunicare.
- Aflați cum se poate adapta stilul propriu pentru a vă înțelege mai bine cu ceilalți.
- Poate facilita și îmbunătăți lucrul în echipă și poate minimiza conflictul în echipă.
- Poate dezvolta abilități de a identifica stilurile clienților, utilizatorilor și răspunde în conformitate.
- Poate fi folosit pentru a înțelege mai bine pe cei cu care lucrați sau pe cei din anturaj.

Modelul Colaborativ de lucru în echipă ne arată cum să facem echipele să funcționeze. Atunci când o echipă a

DISC

avut succes într-o activitate înseamnă că a existat colaborare pentru atingerea obiectivelor, că fiecare a înțeles foarte clar care este obiectivul și ce trebuie să facă pentru a ajunge acolo! Colaborarea trebuie să înceapă cu fiecare persoană în parte și apoi să se extindă pentru a cuprinde întreaga organizație – nu trebuie impusă de sus în jos.

Modelul Colaborativ trebuie parcurs în 3 etape conectate între ele:

Obiective - definirea foarte clară a ceea ce dorim să realizăm.

Roluri - descrierea amănunțită a ceea ce are fiecare de făcut pentru îndeplinirea obiectivului Reguli - cum are loc tot procesul, cum lucrează fiecare, în ce parametri

Grafic reprezentarea este de fapt un triunghi echilateral care se închide prin finalizare, prin atingerea obiectivelor inițial propuse.

Strategii recomandate pentru construirea colaborării:

1. Comunicați clar intențiile și apoi fiți consecvenți.

2. Comunicați clar obiectivele.

3. Încredeți-vă în cel de lângă voi, dar nu ignorați ceea ce se întâmplă.

4. Dacă e să greșiți, alegeți să greșiți prin a comunica mai mult decât era nevoie – cu cât o situație e mai complexă, cu atât e mai mare și nevoia de comunicare frecventă și limpede.

5. Depășiți momentul în loc să readuceți pe tapet greșeli din trecut.

6. Stabiliți din timp cum veți trata neînțelegerile.

7. Monitorizați și analizați procesul de colaborare ca să vă asigurați că ambele părți se achită de obligații.

8. Definiți din timp consecințele pentru cazul în care obiectivele nu sunt atinse.

9. Fiți pregătiți și luați-vă angajamentul față de standardele pe care le-ați definit.

10. Luați în calcul interesele tuturor atunci când încercați să rezolvați problemele.

11. Evaluați/măsurați gradul de succes și identificați oportunitățile de perfecționare.

“Dacă nu poți fi de acord în ceea ce privește problema, e puțin probabil că o să fii de acord cu soluția.” - James Tamm și Ronald Luyet

Principii pentru echipe de succes:

1. Transformați orice afirmație în proprietatea echipei.

2. Expresiile emoționale ale indivizilor trebuie folosite pentru a înțelege și rezolva nevoile și neliniștile grupului.

3. Scopul/țelul trebuie înțeles în mod clar de către toată lumea înainte de a acționa.

4. Problemele membrilor/comportamentele problematice reprezintă o problemă pentru echipă și pentru progresul ei.

5. Întrebări cheie la care să reflectați: “Față de ce problemă/preocupare a echipei e relevant acest comportament problematic?”

6. Echipele acționează în conformitate cu procesele decizionale și procesele de compromis stabilite și nu prin subiectivism și individualism.

7. O decizie se ia atunci când membrii sunt suficient de încrezători pentru a acționa.

8. Atunci când grupul este dezorientat, nesigur în legătură cu ce ar trebui să facă sau blocat, OPRIȚI-VĂ și AFLAȚI ce se întâmplă.

9. Orice contribuție serioasă merită apreciere printr-un răspuns care depășește nivelul unei încurajări minimale.

10. Oamenii joacă roluri diferite în funcție de situație, așa că trebuie să fiți flexibili în ceea ce privește schimbările de stil și de rol, precum și nevoile grupului.

11. Nici o persoană nu vorbește în numele întregului grup, cu excepția cazului în care aceasta chiar a fost numită în prealabil de întregul grup pentru această funcție. Fiecare persoană vorbește pentru el/ea personal, iar grupul vorbește pentru sine.

12. Fiecare nou proiect are nevoie de o clarificare a regulilor de bază, a rolurilor, obiectivelor și a nevoilor pentru succes.

13. Încrederea se dezvoltă atunci când apreciați contribuțiile celorlalți, comunicați deschis, vă concentrați pe procese de perfecționare și nu de culpabilizare și atunci când nu acceptați comportamente distructive pentru grup.

14. Încercați să înțelegeți stările de conflict, așteptați-vă la situații conflictuale și exersați strategiile benefice de rezoluție a conflictelor

pentru a progresa ca echipă și ca indivizi.

Concluzie

Avem aici două instrumente valoroase, care ar trebui integrate în modul de viață a fiecăruia dintre noi. Aceste modele ne ajută atât profesional cât și uman să înțelegem mai bine mediul în care trăim sau lucrăm și să ne înțelegem mai bine propriul comportament.

Referitor la evaluarea DISC există cărți în limba română și există firme care fac acest tip sau alte tipuri asemănătoare de evaluare a personalului. Dacă avem toate datele de identificare a tiparelor comportamentale, putem observa și evalua comportamentul colegilor și putem acționa pentru interesul comun al proiectului sau organizației în care lucrăm.

Referitor la Modelul Colaborativ de lucru în echipe, am redat toate aceste principii și recomandări deoarece considerăm că, aplicându-le, putem renunța la prejudecăți:

1. Echipele funcționează bine doar pentru că oamenii lucrează împreună la un proiect comun. E necesar mult efort de comunicare, atenție și înțelegere pentru a face lucrurile să funcționeze.

2. Obiectivul trebuie atins. Nu totdeauna se ajunge la obiectivul propus și nu trebuie neapărat căutați vinovați pentru acest lucru.

3. Fiecare are un loc bine stabilit în echipă. Se poate ca oamenii să joace roluri diferite, în diferite etape ale colaborării; acest lucru trebuie privit ca un fapt firesc.

Dacă veți aprofunda acest subiect, veți descoperi și alte lucruri pe care ar trebui să le facem (clarificări, aprecieri, strategii de aplanare a conflictelor a priori exersate etc.), dar, pe care nu le facem, pentru că le considerăm a fi subînțelese și presupunem că sunt ușor de administrat.

Notă:

* A se vedea și: <http://globalibrarianship.wordpress.com/2010/01/07/leaders-and-innovators-training-program-through-mortenson-center/>

Delia Pantea

Fotografiile sunt realizate de participanții la Programul “Lideri și Inovatori”

Dezbateri și întruniri profesionale

Biblioteca „Ion Minulescu” din Nürnberg - Germania face cinste culturii și limbii române

Succesul incontestabil al evenimentului cultural organizat, în 28 aprilie 2011, la MehrGenerationenHaus (Casa Tuturor Generațiilor) din Nürnberg - Germania, se datorează atât talentului înnăscut de bun și eficient organizator al Ionelei van Rees-Zota, soțului acesteia Berthold Staicu, cât și interesului comunității românești din localitate pentru limba și cultura română.

Momentul aniversar legat de împlinirea unui an de zile de la deschiderea Bibliotecii Românești „Ion Minulescu” a fost pus în lumina reflectoarelor în contextul unei agende culturale variate care a inclus: un discurs introductiv susținut de Ionela van Rees-Zota, vicepreședinta Platformei Culturale „AȘII ROMÂNI”, descrierea proiectului „NU LĂSAȚI LIMBA ROMÂNĂ SĂ MOARĂ” și două prezentări de carte.

De asemenea, subiectul botezării Centrului Cultural-Româno German și transformarea lui în Centrul Cultural „Dacia”- prin preluarea Asociației „Dacia” de către Ionela van Rees-Zota, în calitate de președinte, a fost tratat cu deosebit interes și expus cu real entuziasm.

Dubla prezentare de carte a fost prefigurată de citirea mesajului primit din partea d-nei Brândușa Predescu, Consul general de la Consulatul General de la München care și-a exprimat admirația față de realizările obținute de membrii și colaboratorii Platformei Culturale AȘII ROMÂNI.

„Doresc să felicit Asociația Așii Români pentru activitatea de promovare a culturii române în Germania, precum și pentru proiectele desfășurate în domenii diferite, menite a spori coeziunea comunității românești din regiunea Nürnberg, precum și vizibilitatea acesteia în zonă.

Evenimentul care are loc dovedește încă o dată diversitatea preocupărilor asociației și angajamentul în promovarea limbii și literaturii românești peste hotare. Românii din străinătate doresc să păstreze legătura cu țara, iar proiectele asociației dumneavoastră le oferă o bună posibilitate de a face acest lucru.

Detaliu din Biblioteca românească din Nürnberg

Doresc Asociației Așii Români mult succes în continuare în organizarea de evenimente culturale, precum și în „câștigarea” unor personalități importante ale culturii române care să participe la aceste evenimente. De asemenea, doresc Centrului Cultural Româno-German Dacia să stimuleze interesul cât mai multor persoane pentru România și cultura română. Bibliotecii îi doresc un număr cât mai mare de cititori.”(Brândușa Predescu, Consul general al României la München).

A urmat lansarea cărții „Introducere în managementul serviciilor de bibliotecă”, scrisă de Liliana Moldovan, lucrare de biblioteconomie apărută în acest an la editura Dacia, din Cluj-Napoca.

În continuare, invitații au urmărit cu real interes prezentarea proiectului „Nu lăsați limba română să moară”, care a avut ca obiectiv central constituirea Bibliotecii românești „Ion Minulescu” din Nürnberg. Prezentarea a fost realizată de Liliana Moldovan sub forma unui discurs textual și ilustrat, pe parcursul căruia s-a derulat povestea constituirii și dezvoltării bibliotecii din Germania.

Inaugurată în 7 aprilie 2010, Biblioteca „Ion Minulescu” trebuie receptată ca un mic templu al culturii

și limbii române. Ea este proiectată ca un spațiu cultural autohton românesc și pune la dispoziția cetățenilor români din Nürnberg și din împrejurimi un fond de carte variat care cuprinde peste 7000 de cărți în limba română și 1000 de cărți în limba germană.

Pe parcursul unui an de activitate, Biblioteca „Ion Minulescu” și-a îndreptat interesul spre:

- organizarea bibliotecii ca centru info-documentar performant;
- transformarea organizației în centru de socializare și comunicare interculturală;
- oferirea unui cadru util de instruire și educație;
- înființarea unei ludoteci;
- constituirea unui punct de informare turistică și comunitară.

De asemenea, dintre obiectivele realizate până în prezent sunt de menționat:

1. Constituirea fondului de documente de bibliotecă format din cărți editate în cea mai mare parte în limba română și germană (cuprinzând peste 7000 de cărți, CD-uri, publicații seriale...);
2. Organizarea expoziției permanente „Ion Minulescu”;

3. Alcătuirea fondului de carte „Ion Minulescu”;

4. Formarea unei colecții de cărți „Eminescu”, destinată cercetării operei eminesciene.

Revenind la seara zilei de 28 aprilie de la Casa Tuturor Generațiilor, remarcabilă s-a dovedit intervenția doamnei Elena Toma, realizator la „Radio R România”- fondat și condus de Berthold Staicu (post de radio care face parte din structura „Platformei Culturale AȘII ROMÂNI” și se află în incinta bibliotecii). Distinsa doamnă a avut amabilitatea de a face o succintă prezentare a „Antologiei scriitorilor români contemporani din întreaga lume”, volum editat în acest an de scriitoarea Lygia Diaconescu. De asemenea, invitata din România (Elena Toma) a citit scrisoarea trimisă de autoarea antologiei, care scria: Cu părere de rău că nu pot ajunge la lansarea propriei lucrări și cu încredere că mă veți suplini cu succes, tu, Elena Toma și Liliana Moldovan, cu atât mai mult cu cât numele Ionela van Rees-Zota și Liliana Moldovan se regăsesc în „Antologie”, grație talentului înăscut de scriitori români, recunoscuți în întreaga lume și deosebit de apreciați, alături de alte nume marcante din USA, Australia, Anglia, România, Canada etc. Sper ca anul viitor să lansăm o nouă Antologie, de asta dată în limba română-franceză (prezenta fiind editată în limba română-engleză. Dorim în acest mod să creăm o legătură mai puternică între scriitorii din întreaga lume, schimburi culturale, simpozioane, talentul fiind cel mai puternic liant”.

Aniversarea Bibliotecii „Ion Minulecu” din Nurnberg

În manieră inedită și emoționantă, Elena Toma i-a purtat pe românii prezenți la Casa Tuturor Generațiilor din Nürnberg prin universul poeziei recitând câteva versuri din volumul domniei sale „Maimuța de mătase”, apoi a împărtășit publicului câteva din experiențele de viață uluitoare prin care a trecut, a evocat câteva episoade existențiale zdrobitoare, care mărturisesc despre evoluția relației pe care o are Elena Toma cu divinitatea.

Vraja a fost întreruptă în mod delicat de Ionela van Rees-Zota, care a atras atenția participanților cu vestea preluării Asociației „Dacia”-

de la Alexandru Schäfer-Gîrleanu și Nicolaus Gundel - și a transformării centrului cultural româno-german, în Centrul Cultural „Dacia”.

Spre finalul serii, întâlnirea a adoptat o ținută festivă și s-a încheiat cu urări de viață lungă și multe realizări pentru biblioteca românilor din Nürnberg și pentru Centrul Cultural „Dacia” din această localitate, în acompaniamentul aplauzelor și urărilor de „la mulți ani, oferite cu generozitate de participanții la eveniment.

Liliana Moldovan

■ Grantul 2010 – pas cu pas

Cafeneaua de la Târgu-Mureș - exercițiu de comunicare și democrație organizațională

În perioada 14-16 martie 2011, bibliotecarii din Zona de Centru s-au reunit, la Târgu-Mureș, cu ocazia celei de-a șasea ediții a Cafenelei regionale a ANBPR.

Evenimentul, găzduit de Palatul Culturii din aristocraticul orașel de pe râul Mureș, a reunit peste 50 de bibliotecari din 6

județe, și anume Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu.

Într-un format colaborativ și democratic, deschis ideilor și intervențiilor ad-hoc, participanții au „dezbătut” cele mai actuale probleme și nevoi ale profesiei, au „pus la cale” acțiunile prioritare ale Asociației

și, poate mai important decât atât, au interacționat cu colegii bibliotecari, într-un mediu prietenos și relaxat, inspirați atât de aburul cafelei, cât și de agenda și provocările Cafenelei.

Ideile exprimate în cadrul Cafenelei au fost sintetizate, discutate și reținute. Ele se vor regăsi în proiectarea acțiunilor

Colegii bibliotecari, surprinși în momentul discuțiilor pe grupe

viitoare ale Asociației. În plus, cu ocazia Cafenelei, organizatorii au sondat nevoile de formare profesională ale membrilor și au „cules” așteptările și temerile membrilor în relația lor cu ANBPR.

Pe durata Cafenelei, fiecare dintre participanți a avut ocazia să socializeze, să lege prietenii și să ia contact cu conducerea fiecărei Filiale județene reprezentate la eveniment. În plus, membrii ANBPR au aflat mai multe despre cultura organizațională

a Asociației, despre modelele de succes ale bibliotecilor membre și au trecut în revistă principalele direcții de dezvoltare ale organizației.

Această experiență profesională a fost, până la urmă, un exercițiu de dialog și democrație în exprimarea ideilor și propunerilor. Bibliotecarii s-au simțit încurajați să aibă inițiativă, să facă sugestii și să combată „prietenește” cu colegii de meserie. Odată întorși în bibliotecile lor, aceștia au

Membrii ANBPR, participând la consultările și dezbaterile prilejuite de Cafenea

împărtășit celorlați membri concluziile Cafenelei și i-au familiarizat cu conceptul și mecanismul acestui format de eveniment, cu o importantă componentă consultativă.

Ioana Crihană

Organizatorii cafenelei - în prezidiul evenimentului

Publicație trimestrială editată de

**Asociația Națională a Bibliotecarilor și
Bibliotecilor Publice din România**

Președinte: Doina Popa

Dr. Liviu-Iulian Dediu – Redactor-șef
lidediu@gmail.com

Constantin Bostan – Redactor-șef adjunct
bostan_bib_gtk@yahoo.com

Silvia Nestorescu – Secretar de redacție
silvia_nestorescu@yahoo.co.uk

Colectivul de redacție

Ioana Crihană ioanacrihana@yahoo.com

Sorin Burlacu sorinburlacubz@yahoo.com

Monica Avram monavram@yahoo.com

Ștefan Pleșoianu stefanradian@yahoo.com

Claudia Popescu pclaudia@gmail.com

Geta Eftimie gettimie@bvau.ro

Delia Simcelescu – Corector bib@aman.ro

Ileana Rădulescu – Corector bib@aman.ro

George Perșa – Grafician

Editor: ANBPR

Str. Dr. Staicovici D. Nicolae, nr. 15, et. 2,

050556, București, Sector 5, România

Tel./Fax: +4021 411 0277

Email: anbpr_ro@yahoo.com

Sit-ul ANBPR:

www.anbpr.org.ro

ISSN: 2067-4449